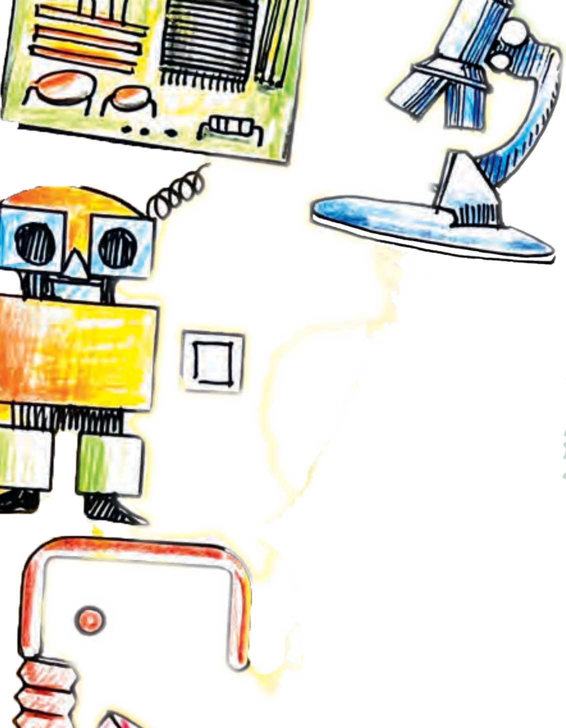

അറിവാകാശത്തിലെ അക്ഷരങ്ങൾ
മണ്ണിൽ നിറവായി വിളയുന്നു.

വിജ്ഞാനഭാഷയും വൈജ്ഞാനികസമൂഹവും

ശാസ്ത്രബോധവും യുക്തിചിന്തയും മുറുകെപ്പിടിച്ച് ആധുനിക ജീവിതത്തിലേക്ക് മുന്നേറിയ നാടാണ് കേരളം. ഇവയോടൊപ്പം, മതനിരപേക്ഷതയുടെയും സാമൂഹികനീതിയുടെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും മൂല്യങ്ങളും കേരളീയനവോത്ഥാനം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് യുക്തിരാഹിത്യവും അശാസ്ത്രീയതകളും സമൂഹജീവിതത്തിൽ ആഴത്തിൽ വേരുകളിറക്കിയിരിക്കുന്നു. മതനിരപേക്ഷതയും സാമൂഹികനീതിയും ജനാധിപത്യവും വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുകയാണ്.

പുതിയകാല വെല്ലുവിളികളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനും അതിജീവിക്കുന്നതിനും സമൂഹത്തെ സജ്ജമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനവും ശാസ്ത്രാവബോധവും വളർത്തുകയും ശാസ്ത്രം മനുഷ്യരാശിക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസികളാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ഒരു പ്രധാന കർമ്മപദ്ധതിയായി ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിന്റെ ഭാഗമായുള്ള വിജ്ഞാനോൽപാദനവും പ്രസാരണവും നവസമൂഹസൃഷ്ടിക്കാവശ്യമായ അടിസ്ഥാനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാണ്.

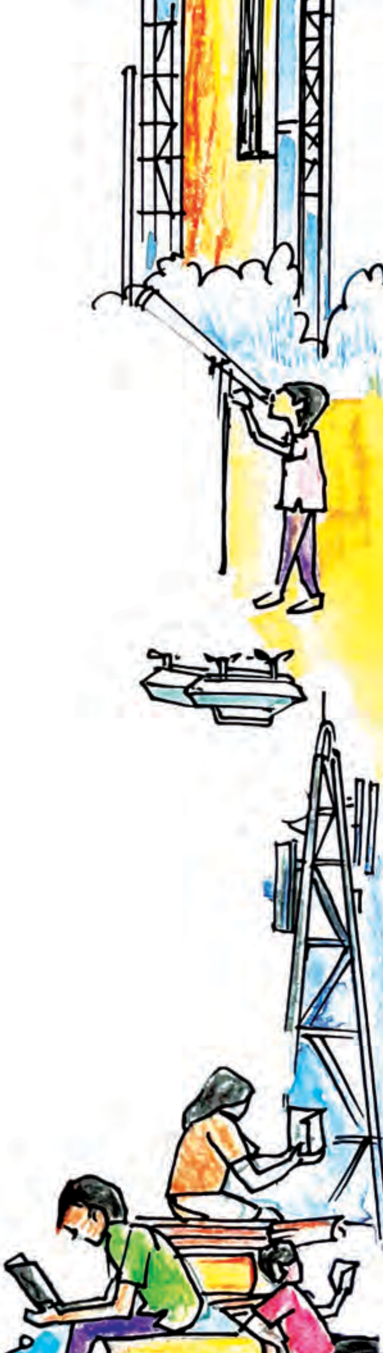

ഈ സമൂഹത്തെ ഒരു വിജ്ഞാനസമൂഹമായി പരിവർത്തിപ്പിക്കുക എന്നത് അടിയന്തര കർത്തവ്യമാണ്. വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ മുന്നേറ്റം വിജ്ഞാനത്തെ സാർവജനീനമാക്കാനും ജനാധിപത്യവൽക്കരിക്കാനും സഹായകമായിട്ടുണ്ടെന്ന് പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുമ്പോഴും ഡിജിറ്റൽ അസമത്വം പെരുകുകയാണെന്ന വസ്തുതയും കാണേണ്ടതുണ്ട്. സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ള രാജ്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് വിജ്ഞാനസമ്പത്തും കൈയടക്കിവച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ വിജ്ഞാനശേഷി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവർ കൂടുതൽ സാമ്പത്തികശേഷി കൈവരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികശേഷിയിലും വിജ്ഞാനസമ്പത്തിലും പിന്നിൽ നിൽക്കുന്നവർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ പിന്തള്ളപ്പെടുകയാണ്. ഉയർന്ന സാക്ഷരത, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തോടുള്ള താൽപര്യം, ശക്തമായ സാമൂഹികസുരക്ഷാശൃംഖല എന്നിങ്ങനെ വിജ്ഞാനസമൂഹമായി മാറുന്നതിനാവശ്യമായ എല്ലാ ഭൗതികസാഹചര്യങ്ങളും കേരളത്തിലുണ്ട്. കൃത്യമായ കാഴ്ചപ്പാടും ഇച്ഛാശക്തിയും അധികാരികൾക്കുണ്ടാവുക എന്നതാണ് നിർണ്ണായക സംഗതി. അതുകൂടി ഉണ്ടായാൽ, വികസനരംഗത്ത് രൂപപ്പെട്ട കേരളമാതൃകപോലെ, ഇന്ത്യയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും മാതൃകയാക്കാവുന്ന ഒരു വിജ്ഞാനസമൂഹമായി കേരളം മാറും.

എപ്പോഴാണ്, അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ്, ഒരു ഭാഷ വിജ്ഞാനഭാഷയായി മാറുന്നത്? നവീന വിജ്ഞാനധാരകളെ ഒരു ഭാഷയ്ക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുമ്പോഴാണ് അത് വിജ്ഞാനഭാഷയായി മാറുന്നത്. എത്രമാത്രം വിജ്ഞാനമേഖലകളെ ഭാഷയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നുവോ, അത്രമാത്രം ആ ഭാഷ വളരുന്നു എന്നു പറയാം. വിജ്ഞാനമേഖല നിരന്തരം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഓരോ വിഷയമേഖലയിലും പുതിയ അറിവുകൾ കടന്നുവരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, പുതിയ പുതിയ വിജ്ഞാനശാഖകളും നിരന്തരമായി രൂപപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ നാം ദൈനംദിനവ്യവഹാരത്തിന് ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്ന ഭാഷ മാത്രം പോരാ. വിനിമയം ചെയ്യുന്ന വിഷയമേഖലയുടെ

പ്രത്യേകതകൾക്കനുസരിച്ചും അവയുടെ സങ്കീർണ്ണതയ്ക്കനുസരിച്ചും വിജ്ഞാനഭാഷയുടെ ശൈലിയിലും മാറ്റങ്ങൾ വന്നുചേരും. ആധുനിക വിജ്ഞാനപ്രസാരണത്തിന് അനിവാര്യമായ പുത്തൻ പദാവലികളുടെ ആവിഷ്കാരം, അതിനനുസൃതമായ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളുടെ പരീക്ഷണം, ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക ശബ്ദാവലികളുടെ നിർമ്മാണം, ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള ശാസ്ത്ര- സാങ്കേതിക പുസ്തകങ്ങളുടെ വിവർത്തനം, വ്യത്യസ്ത ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക മാനവികവിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ച് മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ തയ്യാറാക്കൽ എന്നിങ്ങനെ നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയേ ഒരു ഭാഷയെ വിജ്ഞാനഭാഷയാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയൂ. പുതിയ വിജ്ഞാനങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മറ്റു ഭാഷകൾ നമ്മെ തേടിവരും. മലയാളത്തിൽ ഉൽപാദിപ്പിച്ച വിജ്ഞാനങ്ങളെ മുൻനിർത്തി മറ്റു ഭാഷകൾ വിവർത്തനത്തിന് തുനിയുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ ഭാഷ ഉന്നതമായ നിലവാരത്തിലേക്കെത്തുന്നത്.

വൈജ്ഞാനികസമൂഹം എന്ന സങ്കല്പത്തെ നമുക്കൊന്ന് പരിചയപ്പെടാം. മാനവസമൂഹത്തെ അതതുകാലത്തെ സവിശേഷതകൾക്കനുസരിച്ച് പ്രത്യേക പേരുകൾ നൽകി വിശേഷിപ്പിച്ചുപോരാറുണ്ട്. കാർഷികസമൂഹം, വ്യാവസായികസമൂഹം, മുതലാളിത്തസമൂഹം തുടങ്ങിയ വിശേഷണങ്ങൾ അങ്ങനെയാണ് രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ഈയൊരു രീതിയുടെ തുടർച്ചയായാണ് ഇന്നത്തെ മാനവസമൂഹത്തെ വൈജ്ഞാനികസമൂഹം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഉൽപാദനവ്യവസ്ഥയിൽ മുമ്പെങ്ങുമില്ലാത്തവിധം അറിവിന് കൈവന്ന മേൽക്കൈ മുൻനിർത്തിയാണിത്. മുമ്പൊരിക്കലും അനുഭവപ്പെടാത്ത തരത്തിലുള്ള വേഗതയിലും വ്യാപ്തിയിലുമാണ് ഇന്ന് വിജ്ഞാനമേഖലകൾ വളരുന്നത്. നിർമ്മിതബുദ്ധി, റോബോട്ടിക്സ്, ജീനോമിക്സ്, നാനോ ടെക്നോളജി തുടങ്ങിയ നവീനരംഗങ്ങളിലെ മുന്നേറ്റങ്ങൾ മനുഷ്യരാശിയുടെ ഗതിവിഗതികളെ ഒട്ടാകെ മാറ്റിമറിക്കാൻ കെൽപ്പുള്ളവയാണ്. സമകാലികസമൂഹത്തെ വൈജ്ഞാനികസമൂഹമെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചുതുടങ്ങുന്നത് 1970 കളോടെയാണ്. എൺപതുകളോടെ ഇത് കൂടുതൽ വ്യാപകമായ തോതിൽ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി.

ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികരംഗത്തെ പുരോഗതികളാൽ പ്രചോദിതമാകുന്നതും സംസ്കാരം, ഭാഷ തുടങ്ങിയ നിരവധി ഘടകങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണ് വൈജ്ഞാനികസമൂഹം. വൈവിധ്യംകൊണ്ടും ശേഷികൊണ്ടും പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ് അത്.

നിരന്തരമായി അറിവ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുക മാത്രമല്ല വൈജ്ഞാനികസമൂഹത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന അല്ലെങ്കിൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അറിവിന്റെ പ്രസാരണവും അവിടെ പ്രധാനമാണ്. ഇങ്ങനെ വിജ്ഞാനം പ്രസരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിലൂടെ ജനജീവിതത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്താനും കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. പുതുതായി ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അറിവുകളും നാട്ടിൽ നിലനിൽക്കുന്ന തനത് അറിവുകളും സമന്വയിപ്പിക്കാനും അവയെ നിരന്തരമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി നാടിന്റെ സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ പുരോഗതി ഉറപ്പുവരുത്താനും കഴിയുന്ന ഒന്നിനെയാണ് വൈജ്ഞാനികസമൂഹം എന്ന് നമുക്ക് വിളിക്കാൻ കഴിയുക.

അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശം, സമൂഹത്തിന്റെ സാംസ്കാരികജീവിതത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായി പങ്കുചേരാനുള്ള അവകാശം തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ട് ആധുനിക വിവരസമൂഹം മുൻകാലങ്ങളിലെ വൈജ്ഞാനികസമൂഹസങ്കല്പങ്ങളിൽനിന്നും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന ഒന്നായി മാറുന്നുവെന്ന് യുനെസ്കോ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. വിവരങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് മാനവപുരോഗതിക്കുവേണ്ടി വിജ്ഞാനം നിർമ്മിക്കാനും പ്രയോഗിക്കാനുമായി തിരിച്ചറിയൽ, ഉൽപാദിപ്പിക്കൽ, ക്രമീകരിക്കൽ, പരിവർത്തിപ്പിക്കൽ, പ്രസരിപ്പിക്കൽ എന്നീ ശേഷികളുള്ള സമൂഹങ്ങളാണ് വൈജ്ഞാനികസമൂഹങ്ങൾ. ബഹുത്വം, കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ, ഐക്യപ്പെടൽ, പങ്കാളിത്തം എന്നിവയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശക്തമായ സാമൂഹികവീക്ഷണം ഇവയ്ക്ക് ആവശ്യമാണെന്നും 'വൈജ്ഞാനികസമൂഹങ്ങളിലേക്ക് ' (Towards Knowledge Societies) എന്ന യുനെസ്കോരേഖ അടിവരയിടുന്നു. ഭാഷകളുടെ പ്രശ്നത്തെക്കൂടി അഭിസംബോധന ചെയ്തേ വൈജ്ഞാനികസമൂഹനിർമ്മിതി സാധ്യമാകൂ എന്നും യുനെസ്കോരേഖ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ലോകത്ത് നിലനിൽക്കുന്ന ബഹുഭാഷിത്വവും (Multilingualism) ബഹുസംസ്കാരങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. തനത് അറിവുകളുടെ സംരക്ഷണത്തിലും പ്രാദേശികഭാഷകളുടെ പങ്ക് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

കേരളം വൈജ്ഞാനികസമൂഹമായി മാറണമെങ്കിൽ വലിയ തോതിൽ വിജ്ഞാനം ഇവിടെ ഉൽപാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയണം. വിഷയത്തിൽ അവഗാഹമുണ്ടാകുമ്പോഴേ വിജ്ഞാനോൽപാദനം നടക്കൂ. ഉന്നതബിരുദങ്ങൾ നേടി എന്നതുകൊണ്ട് ഒരാൾക്ക് ആ വിഷയത്തിൽ അവഗാഹമുണ്ടായി എന്നർഥമില്ല. അവഗാഹം രൂപപ്പെടാൻ നല്ലത് സ്വന്തം ഭാഷയിൽ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കലാണ്. അറിവുനിർമ്മാണമെന്നത് സാമൂഹികമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. ക്ലാസ്മുറികളിൽനിന്ന് പഠിക്കുന്നതുപോലും അറിവായി മാറുന്നത് സാമൂഹികമായ ഇടപെടലുകളിലൂടെയാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഷയിലൂടെയാണ് അത് നടക്കുക. മാതൃഭാഷാധിഷ്ഠിത പഠനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഇവിടെയാണ് പ്രസക്തമാവുന്നത്. ഒപ്പം, ആധുനിക വിജ്ഞാനമേഖലകളെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുംവിധം മലയാളഭാഷയെ പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും വേണം.

സി. എം. മുരളീധരൻ

വിജ്ഞാനഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖകന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ **കണ്ടെത്തി എഴുതുക.**

ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തെ വൈജ്ഞാനികസമൂഹമെന്ന് വിളിക്കുന്നതിന്റെ യുക്തിയെന്താണ്? ലേഖനത്തിലെ ആശയങ്ങൾ മുൻനിർത്തി **ചർച്ചചെയ്യുക.**

"സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ള രാജ്യങ്ങൾതന്നെയാണ് വിജ്ഞാനസമ്പത്തും കൈയടക്കി വച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ വിജ്ഞാനശേഷി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവർ കൂടുതൽ സാമ്പത്തികശേഷി കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു."
ഈ നിരീക്ഷണം സമകാലിക ലോകസാഹചര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി **വിലയിരുത്തുക.**

കേരളം ഒരു വൈജ്ഞാനികസമൂഹമായി മാറുകയാണ്. അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് എത്താൻ ഇനിയും എന്തെല്ലാം വിഭവങ്ങളാണ് നാം ഒരുക്കേണ്ടത്. വിവരശേഖരണം നടത്തി 'വൈജ്ഞാനിക മുന്നേറ്റത്തിനുള്ള വിവിധ സാധ്യതകൾ' എന്ന വിഷയത്തിൽ **പാനൽ ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.**

- "പാണ്ഡിത്യഭിക്ഷയ്ക്കായ് വന്നവർ വന്നവർ
  ഭാണ്ഡം നിറച്ചേ തിരിച്ചുകൂടൂ;"

  (വള്ളത്തോൾ)

- "പുതിയ വിജ്ഞാനങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മറ്റു ഭാഷകൾ നമ്മെ തേടിവരും. മലയാളത്തിൽ ഉൽപാദിപ്പിച്ച വിജ്ഞാനങ്ങളെ മുൻനിർത്തി മറ്റു ഭാഷകൾ വിവർത്തനത്തിന് തുനിയുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ ഭാഷ ഉന്നതമായ നിലവാരത്തിലേക്കെത്തുന്നത്."

  (സി. എം. മുരളീധരൻ)

കവിയുടെ പ്രതീക്ഷയും ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് നിങ്ങളുടെ **നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.**

- വിജ്ഞാനഭാഷയായി മാറുന്നത്
  വൈജ്ഞാനികസമൂഹത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്.
- ആധുനിക വിവരസമൂഹം
  ശക്തമായ സാമൂഹികവീക്ഷണം

അടിവരയിട്ട പദജോഡികൾ ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ. ഒരു പദത്തിൽനിന്നാണ് മറ്റൊരു പദം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ ഒരു പദത്തിൽനിന്ന് മറ്റൊരു പദം ഉണ്ടാകുന്ന **പദജോഡികൾ കണ്ടെത്തി പട്ടികപ്പെടുത്തുക.**